

عنوان مقاله:

مطالعه فلوریستیک علف های هرز مزارع زعفران (*Crocus sativus* L). بخش چشمه ساران شهرستان آزادشهر

محل انتشار:

فصلنامه زراعت و فناوری زعفران، دوره 8، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

کامبیز خرمالی - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته شناسایی و مبارزه با علف های هرز گروه تولیدات گیاهی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه گنبدکاووس

ابراهیم غلامعلی پور علمداری - استادیار گروه تولیدات گیاهی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه گنبدکاووس

مهدی زارعی - استادیار گروه تولیدات گیاهی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه گنبدکاووس

زینب اورسجی - استان گلستان، شهرستان گنبدکاووس، دانشگاه گنبدکاووس، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، گروه تولیدات گیاهی. صندوق پستی ۱۶۳.

خلاصه مقاله:

تحقیقی به منظور مطالعه فلوریستیک علف های هرز مزارع زعفران (*Crocus sativus* L). واقع در بخش چشمه ساران شهرستان آزادشهر جهت گزارش پراکنش و تنوع گونه ای جمعیت علف های هرز انجام شد. برای این منظور، مزارع زعفران با سطح زیر کشت بالغ بر 3 هکتار در سه منطقه شامل روستاهای نرآب، وامنان و تیل آباد مورد شناسایی قرار گرفت. شناسایی و نمونه برداری از علف های هرز در مرحله رشد رویشی زعفران (بند دختر) در سال 1396 انجام شد. تعداد 45 کوآدرات برای هر مزرعه مورد بررسی قرار گرفت و سپس تعداد و نوع گونه علف هرز در هر کوآدرات به تفکیک شمارش گردید. گونه های هرز بر اساس نام فارسی، نام علمی، جنس، تیره، شکل برگ، مسیر فتوسنتزی، شکل رویشی و چرخه زندگی طبقه بندی شدند. نتایج ترکیب گونه ای علف های هرز در مزارع زعفران مناطق سه گانه نشان داد که منطقه نرآب با 54 گونه از بیشترین تعداد برخوردار بود. علف هرز سیزاب ایرانی و گندمک در نرآب و سیزاب ایرانی در وامنان از علف های هرز غالب در این مناطق بوده که از بیشترین تراکم و فراوانی نسبی برخوردار بودند. در مقابل علف هرز جو موشی در منطقه تیل آباد از لحاظ تراکم و فراوانی بیشترین میزان را دارا بود. این امر می تواند به دلیل تفاوت در مختصات جغرافیایی، شرایط آب و هوایی محل های نمونه برداری، توان رقابتی علف های هرز و روش های مدیریتی کنترل آن ها در مزارع زعفران باشد. نتایج تنوع گونه ای علف های هرز نشان داد که مناطق تیل آباد و نرآب به ترتیب از بیشترین و کمترین شاخص غالبیت به میزان 13/0 و 08/0 برخوردار بودند. در مقابل، بیشترین غنای منهنگ، مارگالف و یکنواختی علف های هرز به منطقه نرآب به ترتیب معادل 67/0، 55/2 و 97/0 اختصاص داشت. هم چنین مناطق نرآب و وامنان به ترتیب از بیشترین مقدار عددی شاخص سمپسون (92/0) و شانون- وینر (64/2) برخوردار بودند. در مجموع نتایج نشان داد که مزارع زعفران در دو منطقه نرآب و وامنان از لحاظ حضور تعداد گونه ای و شاخص های جمعیتی علف های هرز از بیشترین تشابه برخوردار بودند.

کلمات کلیدی:

بند دختر، ترکیب گونه ای، سیزاب ایرانی، شاخص سمپسون، شاخص شانون- وینر، یکنواختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1036094>

